

Kniha Daniel – osemdesiaty prvý

*Odhaľovanie historického revizionizmu v laodicejskom adventizme:
Skúmanie sporu o „každodennú obeť“*

Jeff Pippenger
2024-02-14

Usudzovanie od príčiny k následku je bezcenné, ak následok definujete nesprávne, ako to urobili laodicejskí adventistickí historici, ktorí mentorujú o okolnostiach a osobnostiach spojených s Generálnou konferenciou v Minneapolise roku 1888. Inšpirovaný komentár označuje túto udalosť za opakovanie vzbury Kóracha, Dátana a Abírama, ktorá bola motivovaná súdom, na základe ktorého im bolo určené blúdiť po púšti štyridsať rokov, až kým nezomreli. Ten istý súd bol vynesенý aj nad laodicejským adventizmom.

Vzpouera zahrnovala tajná jednaní, pri nichž boli vzbuorenci v tak krajní laodicejské slepotě, že jim to bránilo porozumět, že Bůh věděl o jejich plánování a vzpouře za zavřenými dveřmi. Jako se Kórach, Dátan a Abíram skrývali ve svých stanech, osnovali své plány a šířili svou vzpouru proti Mojžíšovi, tak i starší muži roku 1888 se skrývali za zavřenými dveřmi svých domů, aby strojili úklady proti sestře Whiteové, jejímu synu a vyvoleným poslům. Od té chvíle měli být sestra Whiteová, Jones a Waggoner vystaveni útokům.

Štyri generácie adventizmu postupne rástli vo svojej vzbure, ako je to znázornené v ôsmej kapitole Ezechiela. Komnaty obrazotvornosti vo fyzickom chráme i v ľudskom chráme sa pevne zakorenili v skazených predstavách a na starcoch, ustanovených na ochranu ľudu, spočinul špiritizmus. V období vedúcom k roku 1888 starci najprv znevažovali autoritu Biblie a potom aj Ducha proroctva a roku 1884 otvorené videnia ustali. Kelloggov panteistický špiritizmus si začal raziť cestu v dejinách predchádzajúcich roku 1888 a rok 1888 označuje príchod druhej generácie. Adventistickí historici možno nezaznamenali skutočné historické svedectvo o vzbure, prejavenej na zhromaždení, no podľa inšpirácie nebeskí Strážcovia „počuli každé slovo a zaznamenali“ tie „slová do kníh neba“.

Vzbura znázornená Ezechielovými „tajnými komnatami obrazov“ predstavovala útok na pravé základy. Predstavovala útok na prorokyňu a na vyvolených poslov a označovala príchod špiritizmu. V tej generácii mal byť ďalší veľký útok vykonaný satanom proti samotnému základu základov Williama Millera.

Miller založil rámec všetkých svojich prorockých výkladov na porozumení, že dve pustošiace mocnosti v ôsmej kapitole knihy Daniel, v trinástom verši, predstavovali pohanstvo, po ktorom nasledovalo pápežstvo. V roku 1901 Lewis Conradi, vodca laodicejského adventizmu v Nemecku, znovu uviedol upadnutý protestantský názor, že „ustavičná obeť“ v knihe Daniel predstavovala Kristovu službu vo svätyni.

Počas obdobia dejín nasledujúceho po zhromaždení v Minneapolise v roku 1888 sa spiritualizmus vodcu zdravotníckeho diela vystupňoval a medzi vodcami naďalej pretrvávalo odcudzenie, keď

dôsledky odmietnutia posolstva Jonesa a Waggonera ďalej vyberali svoju daň. Na začiatku nového storočia sa W. W. Prescott, laodicejský adventistický vodca, ktorý získal teologické poverenie na školách odpadlickeho protestantizmu, chopil satanského plášťa, aby presadzoval Conradiho názor na „ustavičnú obeť“, a ako to býva vždy, „víťazi píšu dejiny.“

Svätí anjeli zaznamenali pravdivé dejiny, ale laodicejský adventizmus vytvoril historické stanovisko v spore o odmietnutí milleritského chápania „ustavičnej“, ktoré ponecháva ktoréhokoľvek z „neučených“ v laodicejskom adventizme v presvedčení, že definícia „ustavičnej“, o ktorej sestra Whiteová uviedla, že pochádza od „anjelov, ktorí boli vyhnaní z neba“, je v skutočnosti pravým učením. V prvých rokoch dvadsiateho storočia W. W. Prescott stál na čele vydávania publikácie s názvom The Protestant. Celý zámer tejto publikácie bol vyučovať, že Millerovo chápanie „ustavičnej“ bolo nesprávne a že odpadlický protestantizmus, kde získal svoje teologické poverenia, mal pravdu, keď Kristovi priradil satanský symbol. V týchto dejinách A. G. Daniells (predseda Generálnej konferencie) spojil sily s Prescottom v satanskom útoku proti pravde, napriek tomu, že sestra Whiteová priamo potvrdila Millerov názor na „ustavičnú“ ako správny.

„Pán mi ukázal, že tabuľa z roku 1843 bola riadená jeho rukou a že nijaká jej časť nemá byť zmenená; že čísla boli také, aké ich chcel mať. Že jeho ruka spočívala nad jednou chybou v niektorých číslach a zakrývala ju, takže ju nikto nemohol vidieť, až kým jeho ruka nebola odňatá.

„Potom som vo vzťahu ku ‚Každodennej‘ videla, že slovo ‚obeť‘ bolo doplnené ľudskou múdrosťou a nepatrí do textu; a že Pán dal správny pohľad na ňu tým, ktorí hlásali posolstvo o hodine súdu. Keď panovala jednota, pred rokom 1844, takmer všetci boli zajedno v správnom chápaní ‚Každodennej‘; ale od roku 1844, v zmätku, boli prijaté iné názory a nasledovali temnota a zmätok.“ Review and Herald, 1. novembra 1850.

V čase Prescottovho a Daniellsovho útoku proti pravde o „ustavičnej“ zastávali Prescott a Daniells v tejto otázke menšinový názor a rada sestry Whiteovej adresovaná týmto dvom mužom počas sporu znela, že by mali mlčať, hoci to vyjadrila diplomatickejšími slovami, ako napríklad „v mlčaní je vaša múdrosť“. Keď ich karhala za ich nesprávny názor, zároveň zdôraznila, že otázka „ustavičnej“ sa nemá stať skúšobnou otázkou. Historickí revizionisti, pričom revizionizmus je historická metóda, ktorej počiatok sa pripisuje jezuitskému rádu Katolíckej cirkvi, použili jej výroky o tom, že sa z „ustavičnej“ nemá robiť skúšobná otázka, aby zabránili poctivému preskúmaniu tejto náuky. Jej výroky skresľujú, lebo pravidelne vynechávajú, že keď radila nevíriť otázku „ustavičnej“, svoje výroky vždy spresňovala dodatkami ako „v tomto čase“ alebo „za terajších okolností“.

Ako prorokynia sa usilovala udržať na uzde stupňujúci sa spor, ktorý bol na pokraji toho, aby spôsobil veľké rozdelenie v cirkvi ako celku, a to zo strany menšiny osôb, ktoré sa domnievali, že pretože sú vodcami, majú právomoc presadzovať čokoľvek, čo sami určili za pravdu. A Pán prostredníctvom jej vplyvu držal satanské dielo na uzde, až kým nezomrela. Potom sa v roku 1931 podnikol nový pokus odmietnuť pravdu o „ustavičnej“, ktorý bol napokon úspešne zavŕšený. Dnes je pravé pochopenie významu „ustavičnej“ menšinovým chápaním v laodicejskom adventizme a za

súčasných okolností je „ustavičná“ teraz celkom iste skúšobnou otázkou.

Keď väčšinový názor zastával pravé porozumenie, nebola to skúška; ale keď je akákoľvek pravda označená za blud, vtedy je to skúška. Keď bola v 80. rokoch, alebo približne v tom období, vydaná kompilácia rukopisov nazvaná Manuscript Releases, bol v nej vtedy rozpoznaný článok, ktorý je vo svojom nesúlase s Prescottovým a Daniellovým názorom na „každodennú obeť“ rovnako priamy, ako je jej podpora Millerovho názoru.

„V tejto etape našej skúsenosti nemáme dopustiť, aby sa naša myseľ odvrátila od osobitného svetla, ktoré nám bolo dané, aby sme ho zvažovali na dôležitom zhromaždení našej konferencie. A bol tam brat Daniells, na ktorého myseľ pôsobil nepriateľ; a na vašu myseľ i na myseľ staršieho Prescotta pôsobili anjeli, ktorí boli vyhnaní z neba. Satanovým dielom bolo odvrátiť vaše mysle tak, aby sa vnášali čiarky a bodky, ktoré vás Pán neinšpiroval vnášať. Neboli podstatné. To však malo veľký význam pre vec pravdy. A predstavy vašich myslí, ak by ste sa dali odtrhnúť k čiarkam a bodkám, sú dielom Satanovho úkladu. Domnievate sa, že opravovať maličkosti v napísaných knihách by znamenalo vykonať veľké dielo. Ale je mi uložené povedať: Mlčanie je výrečnosťou.

„Mám povedať: Prestaňte hľadať chyby. Keby sa tento diablov zámer mohol uskutočniť, potom sa vám zdá, že vaše dielo by bolo pokladané za nanajvýš obdivuhodné vo svojom zámere. Bolo to nepriateľovým plánom zhromaždiť všetky údajne sporné črty tam, kde sa s nimi nezhodovali všetky druhy zmýšľania.

„A čo potom? Uskutočnilo by sa práve to dielo, ktoré teší diabla. Tým, ktorí sú vonku, by sa poskytlo také predstavenie o našej viere, aké by im práve vyhovovalo, čo by rozvinulo povahové črty, ktoré by spôsobili veľký zmätok a zaujali zlaté chvíle, ktoré by sa mali horlivo využiť na predloženie veľkého posolstva ľudu. Výklady o ktoromkoľvek predmete, na ktorom sme pracovali, by nemohli byť všetky vo vzájomnom súlade a výsledkom by bolo pomýlenie mysle veriacich i neveriacich. To je práve to, čo satan plánoval, aby sa stalo — čokoľvek, čo by sa dalo zveličovať ako nezhoda.“

„Čítajte Ezechiela, 28. kapitolu. Nuž, tu je veľké dielo, v ktorom môžu pôsobiť podivní duchovia. Pán však má vykonať dielo na záchranu hynúcich duší; a miesta, ktoré by satan v prestrojení mohol vyplniť a vnášať tak zmätok do našich radov, tie on dokonale obsadí, a všetky tie malé rozdiely sa zväčšia a stanú sa nápadnými.“

„A hneď od počiatku mi bolo ukázané, že Pán nezveril ani staršiemu Daniellsovi, ani Prescottovi bremeno tohto diela. Majú sa vnášať satanove úklady, má byť toto „každodenné“ takou veľkou záležitosťou, aby bolo vnášané na mätúce znepokojenie myslí a na zadržanie postupu diela v tomto dôležitom časovom období? Nemá to tak byť, nech je to čokoľvek. Táto otázka sa nemá predkladať, lebo duch, ktorý by sa tým vniesol, by bol odrádzajúci, a Lucifer sleduje každý pohyb. Satanské nástroje by začali svoje pôsobenie a do našich radov by bol vnesený zmätok. Nemáte žiadne povolenie vyhľadávať rozdielnosť názorov, ktorá nie je skúšobnou otázkou; ale vaše mlčanie je výrečnosťou. Túto vec mám celkom jasne pred sebou. Keby diabol mohol do týchto predmetov zatiahnuť kohokoľvek z nášho vlastného ľudu, ako si zaumienil urobiť, satanova vec by zvíťazila. Teraz sa má bez meškania ujať dielo a nemá sa

vysloviť nijaký [rozdiel] názoru.“

„Satan by podnietil tých mužov, ktorí vyšli spomedzi nás, aby sa spojili so zlými anjelmi a zdržiavali naše dielo nepodstatnými otázkami, a aké plesanie [by zavládlo] v tábore nepriateľa. Zomknite sa, zomknite sa. Nech je každý rozpor pochovaný. Naším dielom je teraz venovať všetku svoju telesnú silu i všetku nervovú silu mozgu tomu, aby sme tieto rozdiely odstránili z cesty a aby všetci boli v súlade. Keby Satanovi bolo dovolené, aby sa svojou veľkou neposvätenou múdrosťou získal čo len najmenšiu oporu, [radoval by sa].“

„Keď som teraz videla, ako ste pracovali, moja myseľ obsiahla celú situáciu i následky, ak by ste pokračovali a dali stranám, ktoré nás opustili, čo len najmenšiu príležitosť vniesť zmätok do našich radov. Váš nedostatok múdrosti by bol práve tým, čo by si satan prial. Vaše hlasné vyhlásenie nebolo pod vnuknutím Ducha Svätého. Bolo mi uložené povedať vám, že vaše hľadanie chýb v spisoch mužov, ktorí boli vedení Bohom, nie je vnuknuté Bohom. A ak je toto múdrosť, ktorú by starší Daniells dával ľudu, v nijakom prípade mu nedávajte úradné postavenie, lebo nedokáže uvažovať od príčiny k následku. Vaše mlčanie v tejto veci je vašou múdrosťou. Teraz, všetko, čo sa podobá hľadaniu chýb v publikáciách mužov, ktorí už nežijú, nie je dielom, ktoré Boh zveril komukoľvek z vás. Lebo keby títo muži — starší Daniells a Prescott — boli nasledovali dané pokyny pri práci v mestách, bolo by mnoho, veľmi mnoho, presvedčených o pravde a obrátených, schopných mužov, ktorí [teraz] sú v postaveniach, kde už nikdy nebudú zasiahnutí.“

„Na celý svet sa má hľadiť ako na jednu veľkú rodinu. A keď máte taký prameň poznania, z ktorého môžete čerpať, prečo ste ponechali svet, aby celé roky hynul, hoci svedectvá dal náš Pán Ježiš Kristus? Právě náboženstvo nás učí hľadiť na každého muža i ženu ako na osobu, ktorej môžeme preukázať dobro.“

„Toto je už mnoho rokov vytlačené: ‚Vyrovnaná myseľ‘, svedectvo staršiemu Andrewsovi. Myseľ možno pestovať tak, aby sa stala mocou rozoznať, kedy hovoriť a aké bremená vziať na seba a niešť, lebo Kristus je vašim učiteľom. A veľmi som sa o vás obávala [keď som vás videla], ako vyvyšujete svoju múdrosť a uberáte sa cestou, ktorá má priviesť rozdielnosť názorov. Pán povoláva múdrych mužov, ktorí vedia zachovať mlčanie, keď je pre nich múdre tak urobiť. Ak by ste mali byť celistvým mužom, potrebujete posvätenie skrze Ježiša Krista. Teraz sa práve začalo dielo, a nech je múdrosť zjavná v každom kazateľovi, v každom predsedovi konferencie. Tu však pre vás bolo dielo, ktorého ste sa mali chopiť už pred rokmi, keď ste boli potrební, aby ste pozdvihli svoj hlas práve pre toto dielo. Kristus dal všetkému svojmu ľudu osobitné pokyny, čo majú robiť a čo robiť nemajú. A zostáva nám ešte krátky čas, aby sme uskutočňovali spravodlivosť Pánovu. Môžete porozumieť ceste Pánovej. Videla som váš zámer viesť veci podľa vlastného uváženia po tom, čo ste boli ustanovený za predsedu. Mysleli ste si, že vykonáte obdivuhodné veci, čo by bolo dielom, ktoré Boh nevložil do vašich rúk, aby ste ho konali. Teraz vašou úlohou nie je utláčať, ale uvoľniť každú možnú nevyhnutnosť, ak vás Pán prijal do služby. Vy ste však už veľmi skoro podali dôkaz, že sa vo vás neprejavili múdrosť a posvätený úsudok. Vyhrotili ste záležitosti, ktoré by neboli prijaté, keby Pán nedal svetlo.“

„Bola som poučená, že takéto unáhlené kroky sa nemali urobiť, ako napríklad zvoliť vás za predsedu konferencie ešte na ďalší rok. Pán však zakazuje akékoľvek ďalšie takéto unáhlené konanie, kým sa táto záležitosť nepredloží Pánovi v modlitbe; a keďže k vám prišlo posolstvo, že dielo Pánovo spočívajúce na predsedovi je nanajvýš slávnostnou zodpovednosťou, nemali ste nijaké morálne právo tak prudko vystúpiť v otázke „Denného“ a domnievať sa, že váš vplyv rozhodne túto otázku. Bol tam starší Haskell, ktorý niesol ťažké zodpovednosti, a je tam starší Irwin a niekoľko mužov, ktorých by som mohla spomenúť, ktorí nesú ťažké zodpovednosti.

„Kde bola vaša úcta k mužom v pokročilom veku? Akú autoritu ste mohli uplatňovať bez toho, aby ste vzali všetkých zodpovedných mužov a zvážili túto vec? Ale teraz preskúmajme túto záležitosť. Musíme teraz znovu uvážiť, či je to Pánov súd, tvárou v tvár dielu, ktoré bolo zanedbané, prejsť vašu horlivosť niest' toto dielo ešte ďalší rok. Ak by ste mali niest' toto dielo ešte ďalší rok s pomocou tých, ktorí sa s vami spoja, musela by vo vás i v staršom Prescottovi nastať zmena. A pokorte svoje vlastné srdcia pred Bohom. Pán bude musieť vo vás vidieť prejav inej skúsenosti, lebo ak vôbec niekedy muži potrebovali byť znovu obrátení v tomto prítomnom [čase], [sú to] starší Daniells a starší Prescott.“

„Malo by byť vybraných sedem mužov, ktorí sú mužmi múdrosti a ktorí pôsobením Božej milosti [podávajú] dôkaz [o] obrátení nanovo. Lebo ak sú niektorí muži tak zaslepení, že nedokážu usudzovať od príčiny k následku, takže by prehliadali mužov, ktorí niesli zodpovednosti diela, i týchto predsedov konferencií, [že] muži, [ktorí] niesli dielo viac ako dva roky, by boli odsunutí bokom a došlo by k takému impulzívnemu dôsledku, že by muži zanedbali práve to dielo, ktoré im bolo roky predkladané — prácu v mestách — a starým mužom by sa nevenovala nijaká alebo len veľmi malá pozornosť, pokiaľ ide o radu, ale vyhlasovali by ľudu to, čo sa sami rozhodnú predkladať, to samo o sebe vydáva svedectvo o tom, aké nebezpečné je zveriť takýmto mužom také veľké a podivuhodné dielo.“

„Kristus nie je mŕtvy. Nikdy nepripustí, aby sa Jeho dielo vykonávalo týmto zvláštnym spôsobom. Nechajte knihy na pokoji. Ak je nejaká zmena nevyhnutná, Boh pôsobí, aby v tej zmene bol súlad, ktorý je dôsledný; no keď bolo posolstvo zverené ľuďom spolu s veľkou zodpovednosťou, ktorú to zahŕňa, [Boh] vyžaduje vernosť, ktorá pôsobí skrze lásku a očisťuje dušu. Starší Daniells a Prescott obaja potrebujú znovuobrátenie. Vkradlo sa čudné dielo a nie je v súlade s dielom, ktoré Kristus prišiel vykonať na náš svet; a všetci, ktorí sú skutočne obrátení, budú konať Kristove skutky.

„My všetci máme konať dielo, ktoré oslávi Otca. Dostali sme sa do krízy — buď sa už v tomto prípravnom čase prispôbíme charakteru Ježiša Krista, alebo sa o to ani nepokúšajme. Starší Daniells, [nemáte] sa cítiť oprávnený pozdvihovať svoj hlas do výšin, ako ste to robili za podobných okolností. A pochopte, predseda konferencie nie je vládca. Pracuje v spojení s múdrymi mužmi, ktorí zastávajú postavenie predsedov a ktorých Boh prijal. Nemá slobodu zasahovať do spisov v tlačенých knihách pochádzajúcich z pier, ktoré Boh prijal. Už viac nemajú vládnuť, ak neprejavujú menej panovníckej, ovládajúcej moci. Kríza prišla, lebo Boh bude zneuctený.“

„Ako sa Pán pozerá na neobrobené mestá? Kristus je v nebi. Teraz má zaznieť toto uznanie: ‚Niet kráľovskej vlády. A teraz je kríza tohto sveta. Teraz som Mocou zachrániť alebo zahubiť. Teraz je čas, keď osud všetkých je v Mojich rukách. Dal som svoj život, aby som zachránil svet. A ‚ja, keby som bol vyzdvihnutý‘, spásenosná milosť, ktorú udelím, dokáže, že všetci, ktorí budú utváraní podľa božskej podoby a budú jedno so Mnou, budú konať tak, ako konám Ja mocou svojej vykupujúcej milosti.‘ Ktokoľvek chce, nech sa spolu so svojimi bratmi chopí diela, ktoré im bolo dané konať, keď sú na zodpovedných miestach pod radou, ktorú dáva Pán, a nech sa s najväčšou vážnosťou usiluje pracovať v úplnom súlade s Tým, ktorý tak miloval svet, že dal svoj život ako úplnú obeť za záchranu sveta. Hovorím našim kazateľom, že keď vstupujú do práce v našich mestách, nech službu slova sprevádza pokojná posvätnosť. Nemôžeme správne zapôsobiť na mysle ľudí, ak my...“

„Odpisujem zo svojho Denníka. Pravda, ako je v Ježišovi — hovorte o nej, modlite sa za ňu, verte každému slovu v jeho jednoduchosti. Čo by ste získali, keby sa omyly predkladali mužom, ktorí odpadli od viery a načúvali zvodným duchom, mužom, ktorí ešte nedávno boli s nami vo viere? Postavíte sa na diablovu stranu? Venujte svoju pozornosť neobrobeným poliam. Pred nami stojí dielo po celom svete. Boli mi dané zobrazenia o Johnovi Kelloggovi.“

„Veľmi príťažlivá osobnosť predstavovala myšlienky zdanlivo presvedčivých argumentov, ktoré predkladala, názory odlišné od pravej biblickej pravdy. A tí, ktorí lačneli a žíznil po niečom novom, predkladali myšlienky [tak zdanlivo presvedčivé], že starší Prescott bol vo veľkom nebezpečenstve. Starší Daniells bol vo veľkom nebezpečenstve, že sa nechá obklopiť bludom, že keby sa tieto názory mohli hovoriť všade, bolo by to ako nový svet.“

„Áno, bolo by to tak, ale zatiaľ čo ich myseľ bola takto zaujatá, bolo mi ukázané, že brat Daniells a brat Prescott vplietali do svojej skúsenosti myšlienky so zdanlivo duchovn[istick]ým rázom a priťahovali náš ľud ku krásnym predstavám, ktoré by, ak by to bolo možné, zvedli aj samých vyvolených. Musím svojím perom zaznamenať, že títo bratia by v svojich klamlivých predstavách videli nedostatky, ktoré by uvádzali pravdu do neistoty; a predsa by vystupovali tak, akoby mali veľké duchovné rozlišovanie. Teraz im mám povedať, že keď mi bola táto vec ukázaná, keď starší Daniells pozdvihoval svoj hlas ako trúbu pri presadzovaní svojich názorov o ‚Dennom‘, boli mi predstavené následné výsledky. Náš ľud začínal byť zmätený. Videla som výsledok, a potom mi boli dané napomenutia, že ak by starší Daniells bez ohľadu na následky bol takto ovplyvnený a nechal sa presvedčiť, že je pod Božou inšpiráciou, všade v našich radoch by sa zasial skepticizmus a my by sme sa ocitli tam, kde by Satan prinášal svoje posolstvá. Do ľudských mysli by sa zasiala pevná nevera a skepticizmus a na miesto pravdy by nastúpila podivná úroda zla.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 17–22.

Dejiny druhej generácie poukazujú na stupňovanie vzbury. Spiritualizmus, znázornený Ezechielovými komnatami obrazov, ilustruje, že „brat Daniells a brat Prescott vplietali do svojej skúsenosti myšlienky so spiritualistickým zjavom a priťahovali náš ľud ku krásnym predstavám, ktoré by, ak by to bolo možné, zvedli aj samotných vyvolených.“ Spiritualizmus spojený s nesprávnym chápaním „ustavičnej služby“ je symbolom toho, čo by, ak by to bolo možné, zvedlo aj samotných vyvolených. Spája spiritualizmus panteizmu, ktorý presadzoval Kellogg, s úsilím Prescott a Daniela definovať „ustavičnú službu“ ako Kristovu službu vo svätyni.

Informuje ich, aby knihy nechali na pokoji; tým sa obracala proti úsiliu Prescott a Daniela prepísať knihu Uriáša Smitha Daniel and the Revelation, aby z nej odstránili jeho učenie, ktoré stotožňovalo „každodennú [obet]“ tak, ako ju stotožňoval Miller. Historickí revizionisti Laodicey, ktorých Izaiáš označuje ako „učených“, vykonali medzi nevzdelanými v adventizme pozoruhodné dielo, lebo skreslili svedectvo dejín, aby priviedli tých, čo majú svrbivé uši a povrebné návyky v štúdiu, k presvedčeniu, že otázka „každodennej [obete]“ je nepodstatná a že Miller sa v tejto veci mýlil. Toto revízne dielo je súčasťou smetia, ktoré bolo Millerovi ukázané a ktoré mal zmetákár odstrániť v čase, keď sa zopakuje prejavenie Božej moci v Polnočnom volaní.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom skúmaní druhej generácie laodicejského adventizmu.

Posolstvo „Chod'te vpred“ má byť stále počuť a treba si ho vážiť. Rozličné okolnosti, ktoré sa odohrávajú v našom svete, si vyžadujú prácu, ktorá sa vyrovná s týmito osobitnými javmi. Pán potrebuje mužov, ktorí sú duchovne bystrí a jasnozriví, mužov formovaných Duchom Svätým, ktorí nepochybne prijímajú mannu čerstvú z neba. Na myseľ takýchto ľudí žiari Božie slovo svetlom a odhaľuje im viac než kedykoľvek predtým bezpečnú cestu. Duch Svätý pôsobí na myseľ i srdce. Nastal čas, keď sa prostredníctvom Božích poslov zvitok rozvíja pred svetom. Učitelia v našich školách by nikdy nemali byť zväzovaní tým, že sa im bude hovoriť, že majú učiť iba to, čo sa doteraz učilo. Preč s týmito obmedzeniami. Je tu Boh, ktorý dáva posolstvo, ktoré má Jeho ľud hovoriť. Nech sa nijaký kazateľ necíti spútaný ani nech nie je posudzovaný podľa ľudskej miery. Evanjelium sa musí naplniť v súlade s posolstvami, ktoré Boh posiela. To, čo Boh dáva dnes svojim služobníkom hovoriť, by azda pred dvadsiatimi rokmi nebolo prítomnou pravdou, ale pre tento čas je to Božie posolstvo.“ The 1888 Materials, 133.